

ממ:

עין משפט
נר מצוה

בזו א מ"י פרק י"ב מהלכות
טומאת זרעם הלכה ט:

תורה אור השלם

1. כאשר יורם משור נבחר השלישון והקטנים והקורא נבחר מזהב העליון.
2. יורם הבן יהוא הכהן הכהן הראשון והיה לאחד הקורא את שני הדגים לא מידה קטנה והוא כאשר השלישון פותח את הכפרתו ונבגדו.
3. וכן יזהב הכפרתו את נבגותיו וכן לכן אדומים צרעת פתחת את הכפרתו את נבגותיו.
4. ואם היה חזרתי הצרעת משור פתחת חזרתי את כל שני הדגים מראש ויהי קורא לכל מראה עיני הכהן.
5. יקרא יי. יי.

מוסף רשמי

לפריחה בבגדים, אם פרוח
תפרח הנרצח ונחמנו כל הנגד
(סנהדרין פח). שהיא טהורה,
ואם"פ שלא נאמר אלא נאדם
(יקרא יג) ואם פרוח תפרח וגי'
(נדה יט):

שיטה מקובצת

[illegible][illegible][illegible]

כאשר (צ"ל) ונש"מ הגיה האשם
אחזו ומיעט בפרחוט מקמי ח"כ

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

חַיִּים בָּנִים לֹא לִכְתּוּב אֶת
חֹר וּמִלְמַד בְּהִיקָשׁ אֲמִי
הָאֵשׁ דְּמָה חֲטָאֵת לְפָנַי
לֹא הוּא אֲמִינָא הֵא הַדְּרָה

ואבל כללו גמר מיניה (לצפון) שפיר אלא
אי סבירא לן דלא הוא גמר מכללו ולא
גמר מכללו גמר מיניה האי לגופיה איצטריך^א כיון
ואהדריה אהדריה אמר ליה מר וזמרא בריה
דרב מרי לרבינא אימא כי אהדריה קרא
לרבי מתן דמיס ואימורין דבעי כהונה אבא
ששוחטיה דבר בעיא כהונה אל מיבעי צפון
א"כ^ב נימא קרא כי כחמאט הוא מאי כחמאט
האשש כשאר אשמות יהיה למה לי לאקשווי
לחמאט למה לי לאקשווי לעולה אמר רבינא
איצטריך אי אקשיה לחמאט ולא אקשיה
לעולה הוה אמנא חמאט מהיכן למדה
לעולה דבר הלמד בהקש חזר ומלמד
הקושא א"ל מר וזמרא בריה דרב מרי לרבינא

וְנִקְשִׁיָּה לְעוּלָה וְלֹא נִקְשִׁיָּה לְחַמָּת 13 הוּהָ
אֲמִינָא 14 דְּבַר הַלֵּמֶד בְּהִיקֵּשׁ חוּזֵר וּמִלֻּמֵּד
בְּהִיקֵּשׁ וְכִי תִימָא 15 נִקְשִׁי אֲקִישִׁי לְחַמָּת
וְיִחָא לִיה דְּמִקְשִׁי לִיה לְעִיקֵר וְלֹא נִקְשִׁי לִיה
לְמַלְפָּל לְהִיא אֲקִישִׁי לְחַמָּת וְאֲקִישִׁי לְעוּלָה
לְמִיזֵר דְּבַר הַלֵּמֶד בְּהִיקֵּשׁ שְׂאֵינוּ 16 חוּזֵר
וּמִלֻּמֵּד בְּהִיקֵּשׁ רְבֵא אֲמֵר 17 מִתְּחֵבָּא דְּרַתְכִּי
כַּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשּׁוֹר זֶבֶח הַשְּׁלָמִים לְמֹאֵי
לְהִלְכָתָא אִי 18 לְיוֹתֶרֶת הַכֶּבֶד וְשְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת
בְּנוֹפִיָּה כְּתִיב (אֲמֵר רַב פֶּפֶא) מִשּׁוֹם 19 דְּרַעֲנִי
אֲנִימּוֹרִי וְיוֹתֶרֶת הַכֶּבֶד וְשְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת מִפֶּר
הַעֹלֵם דְּבַר שֶׁל צָבוֹר לְשַׁעֲרֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
בְּנוֹפִיָּה 20 לֹא כְּתִיב וּמִפֶּר כֵּהֵן מִשִּׁיהָ הוּא
דְּנִגְמַר לְהִי אִיצְטְרִיךְ כַּאֲשֶׁר יוֹרֵם דְּהִיּוּ כִמְאֵן

דכתב בגופיה^א ולא ניהוי דבר הלמד בהיקש
 חזרו ומלמד בהיקש אמר ליה רב פפא לרבא
 לילכתבה בגופיה ולא נקיש אי כתב בגופיה
 לאלא אקיש הוה אמנא^ב דבר הלמד בהיקש
 חזרו ומלמד בהיקש וכי תימא נקיש אקושי
 ניהא ולה דכתביה בגופיה מדאקיש ליה
 ואקושי להכי כתביה ואקושי לממרא דבר
 הלמד בהיקש אין חזר ומלמד בהיקש:
 (היק"ש וגזיר"ה שו"ה ק"ל וחומ"ר י"ו סימן):
 דבר הלמד בהיקש אין חזר ומלמד מהיקש ו'
 אי מדרבא אי מדרבנא דבר הלמד בהיקש

מחור ^א שלמד בגזירה שוה תא שמע ^ב רבי
נתן בן אבטולמוס אומר ^א מנין ^ב לפריחה
זרת וגבחת בכגדים וגאמר ^א וקרתם וגבחת
ר' אף כאן פרח בכלול טהור וקרתם מנא ^א לן
קש ראשו להגל ^א מה להלן כולו הפך לבן ^ב
הפך לבן פרח בכלול טהור ^א אמר ר' יוחנן
מלמד ^א חוץ מן הקדשים שאין ^ב דינן למד
נה באשם ותיתי בג"ש דקדשי ^א קדשים
הלמוד בחיקש אין חזור ומלמד בגזירה שוה
שוה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות
דבר הלמוד מהיקש חוזר ומלמד בקל וחומר

מייבצי ביעז עזה הדר נקוט לה: **אי מדרבא**. מכאשר
יחיה. אם פריחה הגרעת ככל הנגד: **מה להלן פרח**
 ת ונבחת האדם מנגל דטוהרה פריחה דלילו פריחה י
 גער דראש חקן שאין סימניהן שרין לנגעי עור שבו שזה
 נקחון ביקאפא לעיסין יא וחרורין ומלמדין על הנגדים י
 יא מוח נגדא פריחה ודע לך שהמהה האמת הנבצחה אינה למ
באשם וסיוס צנע. דנאמר קדשי יא קדשים בחטאת ונאמר ק
 ששני דנדין ואין שביצין עליה. גבי חטאת כתיב ששני החטאת
 ובתרייהו כתיב ביקח קרח ונמצד יא לכל חטאתם וכל

בגן שחיטת לפון אי הוי
זות גמרי ליה שאר אשמות
בלל יו הוא ולמד על דבר
דדבר החדש בגן מתן דמיס

כיון דאסדריה ז"ל כו.
 כי כחטת האשם הוא כדן
 ר' דין אשם ז"ל: אסדריה.
 למתן דמים בין לשחטת
 יהיה צריך לכתוב בו שחטת
 לעיבודא: דבטי כהונה.
 סירה בור אבל למידה ז"ל
 דלאו עבודת כסן היא לא
 דהא בחזרות חביב חטת
 לטבן לענין עבודות שכתב:
 קרא כי כחטת הוא.

הגהות הב"ח

(א) דמ"י ד"ה אצל כלל וס' וליחיבי ינא: (ב) ד"ה לבי אינערך וס' כפ' ב"ש תיבת לתא דני ר' ישמעאל:

גליון הש"ס

גם' ולא נתייז חכם הלמד
בדקדוק מ"ל ע"כ תודיע
לשאל: ואתה שראו
לחלל את הלל ביום הקדש לכן
פירש בכוונה שהיה ע"י ערסן לכן
זה ע"כ תבדוק ודע בשם אמת
וכן: שם לא למישרא חכם
הלמד בדקדוק אמר חזק וטעם
בנתיב ע"י לקח דף ע"י ערסן
תבדוק למי ויט"ל: שם לא
למישרא חכם הלמד בזה ע"י
לעיל דף חמ ע"ה תודיע מה
לשאל:

שינוי נוסחאות

[illegible]

וְיִשְׂרָאֵל בָּנָה חֵמָה אֵי אֶרֶץ
 הַלְּמָד וְכִי כָלִיל וְהוּא שְׂמִינִי
 מִתְּחִלָּה וְיִשְׂרָאֵל בָּנָה חֵמָה
 מִבְּהֵמָה וְיִשְׂרָאֵל בָּנָה חֵמָה
 לֹא כִבְדָּה (כִּי עֲצֵן וְיִשְׂרָאֵל
 הָיָה אֲמִנָּה אֲדָרְבָּה קָרָא
 לְמִדָּה לֹא כִבְדָּה כִּהְיָה
 הָאֵשֶׁשׁ כִּשְׂאֵר אֲשֵׁמֶת הָיָה לֵא
 הָיָה רִדְשֵׁן מִי לֵא וְהַלְּמָד
 מִתְּחִלָּה וְיִשְׂרָאֵל בָּנָה חֵמָה
 וְיִשְׂרָאֵל לְמִדָּה וְיִשְׂרָאֵל אֲבָתָה
 אֵי אֶרֶץ מִי לֵא וְהַלְּמָד
 לֹא כִבְדָּה לְעַלֵּל וְעַד כָּלִיל הָיָה
 תִּסְתַּסֵּס וְיִשְׂרָאֵל בָּנָה חֵמָה

שֶׁהִיָּה בְּדֶרֶךְ אֲחֵר: (זוֹן) לֵ"ל
מִבֶּחַ הַשְּׁלֵמִים: (זוֹן) גִּ"חַ שְׂכֵם עַל
כָּל דְּבָרֵי הָאֵשׁ לֵ"ל: (מִבֶּחַ)

[illegible]

הוא עשוי להיות נשמתי טספ אלא כאשר מ
הוא מוכות ומ"מ ילפינו מינה חיבתו :

מחבר. מנחם יוסף: א
ה להן פרח כנולד: א
דאילו פריחה רי כתיב
עור גור שזה בשער לנ
על הנגדים ג"ש: א"ר יו
סבבאחא אינה למידה בקדש
בשטח וגאמר קדשי קדשים
כי תשחט השטח קדש קדשי
כל השטחם ולכל השם אשר

ד. [וגרם התייחסה שנסוגררים]. ול"ק מחק
ש ב"ר מדלל. [וגרם דלפ"י] יש לת

עלה הדר נקט לה: א' חסד הנרעם בכל הצד: מ' ס' מנלן דטוהרה פריהה ו' נ' שאין סימניהן שוין לנגיע' י' לפינן להו וחורין ומלמדן י"ט. ותדע לך שהמדה הזאת ג"ש. דנאמר קדשי ב' קדשים משכינן עליה. גבי חטאת כח י"ב ביהקם קרח [נמדבר יח] ל

ג'י' ס'ת האשם כשאר אשם יהא כיון וכו' ורא דאמא לאשמועינו דדבר הבא בהדיא

סוס דנעי לתיבני כעיא
וילעולה: לפרוה. אם פרו
ס. גבי קרחת וגבחת דלד
קין דמקוס שער דראש חק
כ'. אלמא נתקין ביהקשא
מלמד ביהקש כו חזן מקדש
א יאמר לפון באשם ויסייב
שוה מופנה משני לדין ואין
ס הוא [סא] וכתרייאו כת

|| גר' זצ"ק ונילף שאר וע"ש ביאורו: לה' ||

יִבְרָה הַלְמֵד בְּהִיקָה כו'. מ
הַיִּצְטָרֵךְ לְהִקְוֶה לְחֻמָּת
מִפְרָה וְגו' (וִיקָרָא יג): וְהָסֵד
קָרָחָה וְגִבְחָה מִכִּיבִי גִבִּי נִתְּ
הָאֵשׁ. נִתְּקִי הָרָאשׁ: אָף כֵּן
לֵאלֹהִי קִדְשִׁים הוּא דֹלֵף הִיקָה
הִיקָה חוּזֵר וְלִמַּד לו' בִּגְשָׁם: לו'
מִכִּיבִי. בָּרוּ וְהוּא לִיח' גִּזְרִיה
לֵאמֹר תּוֹרַת הָאֵשׁ קִדְשִׁי

גירסתו לפיל (י ב) פייס כשי"ח אות ו': לה-
בר' חיבתו בר' חיבתו בר' ושמכ"ה לח' ב

אבל מחמתו כלם נסדו נר סתם
אם נדעוין שפיר חזיה מסיה
לנחור חזק הסובו אם נחטא
נחן היקא נדמיון נחטא כלם
חזיה חתם לם, ויודי יר' נחור נגנ
מחמת חזק קרנו יקא י' נר
חשעו חזק קרנו י' נר
חזיה, אכל נחטא דחזיה היקא
נחטא קרנו י' נר
נחטא חזיה, וכן לר' נחור נגנ
היקא נחטא חזיה חזק
היקא נחטא חזיה חזיה, וכל
נחטא

כאשם (צ"ק) ונש"מ הניח האשם וכו'
אחזקו ומיעט בסרחונו משם היבחו